

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

gratis

Ma

Prihaja vsako nedeljo.

Cena na leto doma 20 Din. V Ameriko cena na leto 70 Din. Cena M. Lista je doma 5 Din, v Ameriko 30 Din. ki oba lista majo i sirote dobijo kalendar brezplačno. Ki pa samo ednoga, ga dobijo za polovično ceno.

„Vredništvo i opravištvo Novin je v Crensovcih, Prekmurje“.

Vrednik Klekl Jožef, vp. plebanoš v Črensovcih.

Rokopise i naročtino pošiljajte na uredništvo ali opravištvo Novin v Črensovc, Prekmurje. Oglasi, (inzerati) se tudi tu sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok en dinar za večkrat popust od 5% do 40%.

Drugi áldov.

„Novine“ so poročale pred dvema tjeđnoma od tragične smrti vlč. g. Mitnjek Matjaša v Burgenlandi. Té naš slovenski rojak je drugi áldov, druga žrtev „probüjenih Madjarov“ ali društva „Szityavitézek.“ Prvi áldov je bio vlč. g. plebanoš Franc Patki plebanoš v Pornóapáti-ji lansko leto. Toga so djalno večer na kola vrgli, ga pelali v log i tam njemi vse kosti potrli. Drugi den so najšli dobroga g. plebanoša vse vküp potrtoga mrtvoga i objokali dobri farniki. Pa zakaj so ga vmorili? Zato ka je prej pravo, ka je v Austriji bolše kak na Vogrskom. I g. Mitnjek zakaj je streljen? Ar je pravo, ka je v našoj Krajini bolše, kak tam prek, šteri kraj bi „probüjeni Madjari“ radi nazaj spravili pod Madjarsko. Héjas, Gömbös i drugi jezери i stojezeri so v tom društvi, tudi vnogi, ki so bili nekđaj v Prekmurji i majo ešče zdaj zveze z našov Krajinov, z njenimi prebivalci so v tom društvi. To društvo ma za cil, ka staro Vogrsko nazaj na noge postavi z vsemi dopüščenimi i nedopüščenimi sredstvi. Sovraštvo, rop, klanje nedužnih ljudi je pri njih dopüstno, ar tei ljudi nemajo

düšne vesti, ne poznajo Boga i njegove zapovedi i gledajo samo na to, naj pridejo do velike časti i velikoga bogastva. Navadna roparska banda so. Nekđasnji Savanyu Józsi i Patko so se oživili v teh ljüdeh. I ravno zato, ar so se tei oživili v njih, preminejo tak, kak so ovi prejšli. Pride čas, gda bo poštena vogrska pravda te morilce tak zasledüvala i kaštigala kak je nekda Savanyuja i Patkoja. Prle se pa ne pride do toga zaključka, dokeč ne prežive srca madjarskih podanikov posebno gospode pravi krščanski düh.

Ki količkaj pozna razmere na Madjarskom, zna, ka tam ne drugoga guča kak: že pokažemo Jugoslovanom, Čehom i Rumunom; ne drugoga guča kak hujskanje proti njim, ne drugoga guča kak sovraštvo proti njim. Dokeč se ne spraznijo srca tam prek sovraštva i se ne napunijo z ljübeznostjov, dokeč se društvo „probüjenih Madjarov“ ne spremeni v navadno krščansko kulturno društvo, mi míroljubni ljudi ne moremo drugo kak veliko roparsko bando gledati v njem i od štere moremo naše ljudi braniti.

Uradna naznanila.**Tarifa za püce.**

Za to, da se velka živaó dene iz kože 20 Din; da se zakopa 20 Din; da se razpravi 20 Din. Či se ravno to dela pri mali živalih šče edno leto starih, se plača pou menje.

Za prevoz za ta i nazaj do 5 km. Din 15 do 10 km. 20 Din; do 15 km. 28 Din; do 20 km. 35 Din; do 30 km. 40 Din; prek 30 km. 48 Din.

Či se pa mrhovina zakaple na občinskom mrhovišči, trebe plačati samo polovico.

Za pokončanje vsakšega besnoga psa Din 10; dnevnina za püca Din 20; za pücovoga pomagača Din 15; za pot polovica onoga za vožnjo.

Občine se pa lejko pogodijo s pücom tudi inači. (U. L. št. 24).

Promet med našov državov i Madjarskov. Nesmi se izvažati: zlato, srebro, drage kovine, penezi, vrednostni papirji, umetnine i starine. Izklüčeno je tudi vse iz čistoga svila i žamata, i sploh dragocenosti. Na pošlatvi naj bo ime pošlatelovo i obe obmejnívi postaji. Z blagom se morejo dati tudi pravilni dokumenti za izvoz, uvoz i prevoz. Izmed dovoljeni obmejní postajal so dozđaj odprte: Virovitica, Koprivnica, Beli Manastir, Subot'ca, Horgoš, Oroslanoš i Kotoriba. Ravno to valá tudi za Avstrijo, Česko i Nemčijo. Za Avstrijo so med drugim prehodne postaje: Gornja Radgonja i Št. Ilj. (U. L. št. 34.)

Vzrok zmage naše stranke.

Dneva 18. marca smo s kruglicami pokazali, da smo Slovenci sam svoj narod, da si sami ščemo gospodariti. Vsi, skoro vsi smo kruglice vrgli v drugo škrinjico, štera je bila od krščanske stranke. Edino ta stranka je izšla iz velkoga boja volitev zmagovita na Slovenskom. Samo krščanska ljudska stranka je napredüvala i napredüje od l. 1918. od dneva do dneva, i je konči 18. marca dosegnola svojo zmago, vse druge stranke pa so ali nazadüvale ali so pa popolnoma propadnole. Či gledamo, ka je bilo zrok tomi, viüimo, da pride tu več stvari notri, štere so slovensko lüstvo odvrnole od drugi strank i so je pripelale v Slov. lüdsko stranko.

Najvekši zrok smrti ali bar nazadüvanja drugi strank je bila pamet, razum i razsodnost slovenskoga lüdstva. Naš slovenski narod je jako trezen i občütliv v politiki. On včasi zna presoditi, ka njemi je na hasek i ka na kvar. Strašno dobro si ohrani v spomini leta i leta, ja desetletja, vse ka je napravila za njega edna ali druga stranka.

To je jako dobro, či so stranke i či ji je več, ar se stranke med seboj vganjajo, štera bi si pridobila vüpanje lüstva. Kak si je pa pridobi? Gotovo je, da samo s poštenim i pridnim delom za narod. Kak smo že povedali, naše slovensko lüstvo jako-jako dobro pomli, što je za njega i što proti njemi. Zato je dalo 18. marciüša skoro vse kruglice za krščansko slovensko lüdsko stranko. Ka pa sledi iz toga? To, da je lüstvo spoznalo, da je

največ delala dozđaj za slovenski narod ravno krščanska ljudska stranka. Slovensko lüstvo je s tem pokazalo, da se zavüpa popolnoma toj stranki. Pa tudi v toj stranki so ljudi vüčeni, dobroga srca, šteri znajo, ka je slovenskomi lüstvi na hasek: na kvar. So pa voditeli te stranke tudi tak pošteni, da nedo odali slovenski narod, njegovo srečo i hasek za vse kinče toga sveta ne, za celi svet ne.

Drugi zrok naše zmage i konca pa poraza drugi strank je ravno poštenost, delo, i skrb Slovenske ljudske stranke za naš narod od edne strani i dobičkaželnost drugi strank, šterih ne vodi v političnom življenji najveksi cio, najveksa naloga politike, to je, delo za lüstvo, nego te stranke vidijo v politiki samo dobro pole za svoje žepe, dobro prestreti sto, dobre jasli i dobro kopanje. Zato jim pravijo koritarji ali kopanjarji po našem domačem jeziki. Istina, da vsakše stranke novine pišejo od svoje stranke samo dobro, vse druge stranke pa blatijo. Ali drugo je, či je to istina, či smejo tak pisati. Mi od naše stranke lejko z mirnim srcom, z mirnov düšnovestjov pišemo tak, ar pišemo samo istino, štero potrjúje zgodovina slovenskoga naroda. Najbole pa to potrjújejo zadnje volitve, s šterimi je slovensko lüstvo pokazalo, da vörje samo krščanskoj ljudski stranki. I ta stranka bo pripelala slovenski narod do sreče, mira i zadovolnosti.

Podpirajte Novine!**Medjimurje.**

Razkriž. — Velko veselje i novico za nas i tudi za vas prek Müre. 8 oktobra 1922. so nam povedali prezvišeni g. nadškof zagrebeški, da smo dobili faro v Razkriž. Pridejo gg. očetje Frančiškani samogđamo meli v redi hram. Velko veselje je to za nas, ar smo dosegnoli tisto, za kaj so duga leta prosili zobstonj naši stariše. — Obvezali smo se, da postavimo v red hram, šteri že tudi stoji. Tudi so nam potrebni zvonovje. Predragi prekmurski bratje, ki ste nam pomagali cerkev zozidati na čast sv. Ivani, prosimo Vas ešče ednok pomoči; posebno pa Vas, Amerikance. Štošte darüje kakšte mali dar, je deležen vseh sv. meš, štere se bodo v toj cerkvi darüvale. Imena tistih, šteri bodo pomagali nam z milodari, objavimo v Novinah. Dozđaj so darüvali Amerikanci 14 jezero koron, šteri so že bili objavljeni v 32. številki Novin lani. Navovo so darüvali prečastiti g. provincial Mihael Troha v imeni horvatske frančiškanske province 20 jezer koron. Pavlo Kutnjak K 20.000 iz Razkriža, Žuman Genovefa K 10.000 i 30 litrov vina Šafarsko selo; Ivan Rajnar K 5000 i 50 kil pšenice Razkrižje; Martin Kodba K 1000 Razkrižje; Karlo Zadravec K 1000 Razkrižka graba; Melko Tkalčić K 1000 Banfi; Mesarić Viktor K 500 i vina 56 litrov Razkrižka graba; Matjaš Smolkovič K 1000 Gibina; Stjepan Pintarić K 2000, Karol Lajkovič K 3000 i pcu klaftana drv, Franjo Smolkovič K 1000 iz Razkrižje; Bartol Belovič 2000, Puklavac Ivan 500 i 50 litra vina, Franjo Smolkovič 2000, Franjo Belovič 3000 K iz Šafarsko; Martin Hošpel 1000 1000, Franjo Šajnovič 2000 i pol klafta drv, Ignac Ivančić 1000 K iz Razkrižje; Matjaš Žabod 1000 K Gibina; Matjaš Velentić 600 K Razkrižje; Anton Alt 1500, Stjepan Alt 1000, Juraj Muršič 1000, Marija Lajnovič 2000, Marija Črnčec 80, Šajnovič Franc 200, Terezija Ščavničar 200, Franjo Šajnovič 1000, Franjo Krznarić 80, Šebestjan Kamrlin 2000, Marija Juk 1000 i pol metra žita, Ivan Juk 1000, Petar Kolmanić 200, Stjepan Muršič 500, Lajnovič 200, Stjepan Harvat 1000, Franjo Jug 500, Martin Ivanojščak

500 K iz Gibine; Franjo Mikulek 400 K i 56 litrov vina Gibinščak; Martin Ohman 1000, Rudolf Ščavničar 500, Aleksi Horvat 1000 i 50 kil žita, Munika Holetič 100, Josip Muršič 40, Anton Bencek 200, Ana Jankovič 500, Ivan Barad 1000, Rudolf Jug 100, Juraj Jug 200, Vinc Nemeč 100, Ivan Muršič 200, Josip Pilarič žita 50 kil, Ignac Lajnovič 50, Melko Muršič 100 K iz Gibine; Stjepan Van pef 500, Marija Komičar 600, Tkalčič Albert 500, Franjo Smolkovič 200, Gabreg Žlicar 500, Marija Muršič 200, Peter Ščavničar 300, Stjepan Belovič 500, Stjepan Nemeč 500, Anton Nemeč 40, Stjepan Lojnovič 1000, Franjo Mužinčič 600, Marija Mužinčič 600, Anton Posedi 200, Marko Magdič 2000, Viktor Vozlič 400, Apolonija Brišar 400 K iz Šafarsko; Marija Pilarič 100 K Gibina; Rudolf Pintarič 100, Ivančič Cecilija 100, Filip Vozlič 600, Ivan Salajko 100, Stjepan Pintarič 400, Matija Ohman 200, Juraj Nemeč 200, Franjo Filipič 100, Ivan Belovič 2000, Franjo Pintarič 200, Ana Smolkovič 80, Mihal Vozlič 500, Agust Vozlič 1000, Marija Mihalič 500, Franjo Košar mefer kcruze, Franjo Pintarič 1000, Ludvig Belovič 600, Franjo Belovič 1000 K iz Šafarsko; Stjepan Kunčič 1000, Marija Jug 600, Stjepan Stojko 3000 i 50 kil pšenice, Alojz Zadravec 800, Magdalena Makovec 1000, Barbara Kleklin 5000, Pavao Požgdan 500, Jožef Krauthaker 300, Petar Kodba 300 K iz Razkrižja; Jožef Bedekovič 120 K z Banfi; Juraj Rebrnik 300, Mihal Pintarič 200, Franciška Posel 1000, Ivan Krznar 500, Agneš Golenko 600, Stjepan Golenko 1000, Helena Pitilar 200 K iz Razkrižja; Kovačič Petar vedro vina z Banfi; Juraj Trajbar 200, Julij Kovačič 200, Stjepan Makovec Koldoš 300, Alojz Kutnjak 500, Jožef Valpatic 100, Anaštorja Muršič 1000, Jožefa Toplak 200, Ivan Golenko 500 K iz Razkrižja; Zupanec Juraj 300, Josip Mikulek 200 K z Gibinščak; Anton Mikulek 500 Razkrižki vrh, Ivan Komičar dve vedre vina, Terezja Rihtarič 100 K Razkrižki Breg, Karol Kunčič 500, Terezja Pihlar 100, Mikloš Terstenjak 1000 K iz Banfi, Žipkovič Katarina 100 K; Nerad Ivan i Kolenko Ivan iz Črensovec vsaki 10 koron.

NEDELA.

Po vuzmi VI. Evang. sv. Janoša XV. Jezuš guči od svedočanstva sv. Duha. Vodi koga li sveti, Jezušov Duh ali hudebni, se spozna potem, kakša dela ma što. Če ma dela ljubezni, kakti smilenost duševno i telovno, ga vodi Jezušov duh, sveti Duh Bog. ki je sama ljubezen. Če pa što ravno velika dela more pokazati, a nosijo ta na sebi pečat sovraštva, laži punta, je znamenje, ka ga vodi hudi duh, ki je po Jezušovom svedočanstvi sovražnik, lažljivec i morilec.

Trpljenje Gospodovo.

Ka čilda, dragi poslušalci, da je bio on, dokeč je živo, tak malo pomilivan od onih nečlovečih, tudi da so po njegovej smrti ešče tak sramotno ž njim ravnali. Celo z njegovim mrtvim telom so divje ravnali i to pred očmi njegove matere. Ali se da šče sploh misliti grozovitnejša hudebija.

Kato se je joko, kda je vido mrtva tela Rimljanov, štere je premago. (Plut. in Kat.) Tit je joko

Fabijola

ali

Cerkev v katakombaj.

I. Mir.

Krščanska hiša.

Na sredi dvorišča so kūrili. Sebeščan stopi k bliži stoječi straži i pita: „Priateo, kaj pa delajo tam naši sosidje?“

„Čarna suznja je prišla, štero majo za duhovnico i ki je v zaročakaj z njivim povelnikom. Vsikdar, gda pride ta, začnejo takši dirindaj pravijo zato, da čistijo svoje bogove.“

„Tak? Ali znaš, kakše vore so tej Afričani?“

„Gospod, toga ne vem“, odgovori vojak; „mogoče so to tak imenuvani kristjanje!“

„Kak prideš na to miso?“

„Ar sem čilo, da se kristjanje zbirajo po noči, spevlejo ponoči i delajo vsefelé bedarije, pravijo, da vmorijo cilo dete, je skūhajo i pojejo*) i ravno tak mislim, delajo tudi tej.“

„Lejko noč, tovariš“, se poslovi tribun, i obrnjen k Pankracij pravi: „Glej, prijateo, to je pa itak le čudno, da nas, ki molimo živoga Boga v duhi i istini nas, ki se skrbno varjemo vsakega greha i ogiblemo vsakše nečiste reči — da

*) Vse takše i pobodne strašne reči so poganje gučaji od kristjanov i so to tudi vörvali od njih.

kda je vido tela židovov, štere je dao poklati. (Joseph. de bello jud. l. 7. c. 24) I tisti Aleksander, šteri je z velkov močjov i naporom probo kralja Darija spraviti s sveta, se ne mogo zadržati skuz, kda je vido svojega nasprotnika mrtvoga, s krvjov oblejanoga. Vzeo je svoj škrlatni plašč i je mrtveca pokrio ž njim, dokeč ga neso častno pokopali (Sabell. l. 4).

A proti najsvetejšemi mrtvomi teli od ran razdrápanomi, celo razbitomi, zdignejo še sulico, da njemi odprejo stran z močnim sunkom. „Eden vojak njemi je z dardov odpro stran.“ (Ivan 19. 34.)

Oh, kakša podivjanost proti mrtvomi teli. „Mrtveca zasramūvati, (tak piše čez to dejanje sv. Janoš Krizostom) mrtveca zasramūvati, to je bilo še hūjše, kak ga križati.“ (In. Joan. hom. 34).

Sapa mi zastaja, ešče dale tak odurno brezsrčnost opisovati! Zatemni ti sunce, odprite se vi grobi, pokajte ve pečine, tūlíte vi stvorenja, da jo objokavate. Ar če vi ne jočete, té ne vem, kakše skuze naj áldūjem dnes na grobi mrtvoga Gospoda svojega. Če pozovem dovce, naj žalūjejo, mi odgovorijo, da so že svoje skuze možem svojim posvetile, šterim so celi zaklad svojega smilenja darūvale. Povábim mláde žene; te mi pravijo, da so svoje skuze oblūbile svojim možem, šterim so celo ljubav svojega srca zaprisegle. Te žalostne metere odgovorijo, da se ne morejo na niednóm grobi več skuziti, kak le na grobi decé svoje. Zato dosegne jokanje vas, vi pečine, vi kamni, če neščete, da se opravi pokop Kristuša brez vse časti navadnoga sočūtja. Ali če se ne motim, sem žalibog li prejasno dokazo, da njegova smit ni navadna, nego zvūnredna. „Niedna bolečina, niedna bolečina se ne prigliha z bolečinov Kristušovov.“

Glasi.

Slovenska Krajina.

Za naše dijake so darūvali: Brezovica 64 Din. Nabrali Špilak Jožef, Šömen Janoš i Raščan Ferenc; Gomilica: 156 Din; 148 belic 84 kil zrnja; nabrala Ferencak Jožef i Balažic Ferenc; Trnje drugoč 13 Din. 75 p.; nabrala Stanko Martin i Horvat Marko; V. Polana 24 D. 212 belic pa 60 kg. pšena i 100 kg. zrnja; nabrala Hozjan Ivan i Žerdin Štefan; Mala Polana 33 Din; 178 belic i 115 kg. zrnja; nabralo Gabor Štefan; Hotiza 23 Din, 50 p., 91 kg. zrnja i 170 belic. Nabrala Rengeo Martin i Magdič Štefan; Črensovci (drugoč) 53 Din. graja 12 k., belic 52, krumplov poldrūgo vreče; nabrale Türnar Marija, Farkaš Ana i Horvat Verona; že imenūvani nabiralci so ešče nabrali v Žizkih 6 kg. krūhove mele, 35 kg. graha, 14 belic, 4 kg. prose-noga pšena, 11 kg. pšenice, 10 kg. žita, 2 kg. zabela, 2 litra olja; na Srednoj Bistrici 14 kg. graha, 73 belice 2 kg. zabela i pol vreča krumplov; na Gornjoj Bistrici 4 kg. hajdinskoga pšena, 2 kg. zabela; na Dolnoj Bistrici 24 kg. kukorične mele, 5 kg. graja, 60 belic, 16 kg. žita, 3 vreče krumplov; v Trnji 6 kg. kukorice, 5 kg. pšenice,

30 kg. zmesnoga zrnja i pol vreča krumplov. Vsi dari v živeži so za veržejski samostan namenjeni, šteri bo pomagao našim dijakom, ki so tam i ki se indri včijo.

Proščenje nepomucenskoga sv. Janoša se bo letos na risalski pondelek ob-slušavalo v Razkriži.

„Jaz sam tudi bio zaprt“ je odgovoro Radič 3 beltinčarom, štere so zavolo proti državne agitacije na zapor obsodili. Odgovoro njim je pa to ne sam, ar je ne k sebi pūsto, nego po svojem pisači. Zdaj si v kečko segajo pa z požalūvanjom mislijo na zavrženo drugo kišto.

Dvestoletnico Kūzmič Štefana bodo naši bratje evangeličanci obhajali letos junija 29. v Strūkovcih, kde se je Kūzmič rodio. Kūzmič je bio prvi, ki je prestavo sveto pismo na slovenski jezik i vōdao tudi slovenske pesmi za evangeličance. Slovensko slovstvo ma dosta zahvaliti Kūzmiči. Oneiste vrednosti je drugi Kūzmič, ki je katoličanec, rod prvejšega, ki je dao tisto katoličancom, kak prvi evangeličancom.

Evangeličanski zavod za dijake nameravajo gorpostaviti bratje evangeličanci v M. Soboti. Te predlog je stavo g. Šiftar Karol ev. pastor z Bodonec. 2000 Dinarov iz že obstoječe šume so v te namen odračunali i začeli tudi z nabiranjem. Zaistino veselo je čteti, gda naglašūjejo, ka je njuve cerkve, njuve vere bodočnost odvisna od toga, če majo zavod, v šterom do gojili i včili deco vu svojem verskom duhi. Gda mi to delo odobravamo i njemi želemo popolen uspeh, pozovemo gor katoličance sohočke okolice, naj se za „Martinišče“ to je za zavod, v šterom bi dobili krščansko vzgojo katoličanski dijaki, tudi poskrbijo. Na delo, da se reši mladina.

Prekmurski legijonari! Dne 27. maja (v nedelo) predpoldnevom ob 9. vūri se vrši sestanek v Beltincih, v gostilni g. Hubera. Na sestanek (gyülejš) so dužni i tudi strogo obvezni priti vsi oni prekmurski dobrovoljci, šteri so za časa madjarskoga komunizma prostovoljno šli prek na Štajar i so tam vstopili v legijo, narodno stražo itd. Dokumente (potrdila), da je zaistino bio dobrovoljec, je prinesiti sebov. Udeležba je obvezna! Pridite! Prekmurski legijonar.

Sv. Sebeščan. Naša fara je bila tak srečna, da smo obhajali od 22. do 29. aprila sv. misijon. Vodili so ga č. gg. misijonarji Selič, Zorko i Čontala iz Celja. Farniki smo bili jako srečni, da smo lejko opravili to lepo pobožnost. Lūdstvo se je sv. misijona v jako velikem številu vdeležūvalo, čeravno je bilo skoro celi tjedon deževno vreme i blatne poti. Tudi iz drugi

nas ešče zdaj, po 300 letih majo za brezverce. Kak dugo ešče bo to tak. Gospod, kak dugo?“

Sebeščan je šo s Pankracijom do doma; gda se poslovita, njemi pravi Pankracij: „Sebeščan, ti si dnes nekaj pravo, i jaz bi rad, da mi to razložiš.“

„Kaj takšega?“

„Gda sta se štūkala s Polikarpom, šteri ostane v Rimi, si obliūbo, da se boš skrbno varvao, da ešče ne prideš nevörnnikom v roke, ar maš k tomi nekši vekši namen; gda pa dosegneš toga, te de te žmetno ešče kaj zadržavalo. Šteri je te tvoji namen?“

„Jako žao mi je, moj mali prijateo, da ti toga zdaj nemrem povedati, ali ednok boš že zvedo.“

„Ali mi oblūbiš?“

„Oblūbim! Z Bogom!“

* * *

Našim čtevcom v razlaganje.

Lūdje so dostakrat naopak mislili od prvi katoliški časov. Edni mislijo, da so kristjane prvi 300 let vsikdar mučili i preganjali, da so se mogli vsikdar skrivati pod zemlov, na kratci, da so živeli vsikdar v boji. Drugi pa mislijo, da je prva tri stoletja deliti v 10 časov, v deset preganjanj, med šterimi so dugši ali krajši mirni časi. Oboje je ne istina. Gda so začnoli prvi-krat Cerkev preganjati, je trpelo preganjanje,

smemo praviti, vsikdar, — notri do Konstantina casara. Pregarjanje, ednok razpisano od toga ali ovoga casara, je ne bilo preklicano nikdar — pismo je ostalo, i što je šteo, je je lahko nūcao po svoji voli proti kristjanom. Iz toga se vidi, da je od ednoga velkoga preganjanja do drugoga ne bilo popunoga miru; či je bio v toj ali onoj deželi, kraji ali mesti kakši nesmileni, krvi želen poglavar, pa je dobo takši casarski razglas v roke, se je začnolo preganjanje. Zato čtemo, da so meli kristjanje na neštérni krajih sveti mir i ravno v tistom časi v drugi krajih velko preganjanje, od toga pride, da mamó pod najboubšimi i mirolūbnimi casari mučenike, šteri so dali svoje življenje za Kristuša. Zlasti v Rimi je bilo v tej stvari jako slabo, tak da je bilo v prvi treh stoletjih za papo biti ravno telko, kak či bi ga zbrali za mantrnika za sv. vero.

Gda so se vršile te dogodbe v našoj pripovisti, so kristjanje meli takši mir, ar, od časa, gda je vmro casar Valentinijan, je ne bilo javno razpisanoga preganjanja, čiravno je tudi te ne bilo brez mučenikov. Kristjanje so v tom časi smeli na den, so razdelili mesto v okraje ali županije. (fare) med šterimi je vsaka mela svojo cerkev z duhovniki, dljakoni i drugimi nižjimi cerkvenimi služabniki. Šhajali so se vsakši den k božoj službi, delili sv. zakramente, skrbeli za lepo obnašanje med vörniki, včili na novo pridoblene i pridno skrbeli i nabirali za sirmake. Dale.

far so prišli verniki ništerni cilo po tri i štiri vüre daleč, i še celo prek meje. Daj Bog, da bi se misijonarji naskori naselili med nami v Prekmurji, da bi bili potem lejko večkrat deležni milosti sv. misijona. Vsi farniki so gospodom misijonarom prav iz srca hvaležni za njüve trüde i lepe navuke, po štiri ščemo za naprej živeti.

Marijanski shod v Celji. Dečki ali ste se že priglasiili za mladeniški marijanski shod na risalski ponedek v Celji? Či ste ne, včinite to včas. Tüdi možje se lejko vdeležijo. Pokažite s svojov vdeležbov, da ste prekmurski dečki Marijini sinovi i štete pod njenov banderov lepo živeti. Priglase pošlite na č. g. Matija Čontola, misijonar, Celje, Sv. Jožef.

Naročnikom Marijinoga Lista, naznanjamo da naj tisti, štiri bi dobo več listov, kak njemi ide, pošle tisto, ka je preveč, na uredništvo Novin i Marijinoga Lista v Črensovce.

Pošilamo lepe pozdrave vsem roditelom i našoj domačoj prekmurskoj krajini iz soldačkoga stana v Macedoniji. Želimo vsem lepe i srečne risalske svetke. Janoš Vogrin, Jožef Farkaš, Janez Benkovič iz Bogojine. Ivan Cipot iz Mlajtinec; Jožef Šavel iz Tešanovec; Šandor Kodila iz Sela; Štefan Pörš, Janoš Gomboc iz Vučegomile; Kalman Gašpar, Jožef Korpič, Karol Korpič, Karol Kučan, Štefan Črenko, iz Čöpinec; Jožef Kaus, Šandor Lazar iz Gor. Petrovec; Štefan Črepnjak, Karol Gabič, Karol Kozar iz Trdkove; Šandor Smodiš, Šandor Kovač iz Adrijanec; Lajoš Čahuk i Šandor Kučan iz Križovec, Janoš Žizko, Elek Herceg, Janoš Županek i Vince Lepoša iz Šalovec, Franc Černi iz Sebeborac, Karol Krančič iz Püconec; Viktor Gregor, Štefan Lajnsček, Štefan Karas iz Sobote; Franc Kaus iz Bakovec, Kalman Svetec, Jürij Mešič, Franc Lajnsčak iz Búdinec i Jurij Varga iz Dobrovnika.

Zahvala. Vsem, ki so nas o priliki prebridke zgübe našega dobrega soproga i očö Alojzija Geder tolažili kak tüdi za vse prisrčne izraze sočütja, se najiskrenešje zahvaljüjemo. Posebno pa se zahvaljüjemo pevskomü zbori iz Cankove za prekrasne žalostinke i vsem, ki so ga na zadnjöj poti sprevodili. — Vdova Bara Geder i sin Jožef.

Država.

Občni zbor jugoslov. obrtne zveze, se vrši dne 27. majuša v dvorani Rokodelskoga doma (Komenskega ulica št. 12, Ljubljana). Prekmurski obrtniki, pošlite zastopnike na te važen občni zbor. Tü mo dobili opet nova navodila i nove smeri. Spoznali bodemo svojo nalogo i svoje cile. Dnevni red občnoga zbora je sledeči: 1. Čtenje zapisnika zadnjega občnoga zbora; 2. poročilo predsedstva; 3. sprememba pravil; 4. volitev novoga predsedstva; 5. slučajnosti. Slovenski obrtniki morejo biti vsi združeni v edno društvo. Zato delajmo skupno i dosegnoli bomo svoj cio: Zbogšanje našega življenja. Obrtnik.

Koroški Slovenci se strašno pritožüjajo, da jih Nemci zatiravlejo. Gde je par Nemcov v vesi, jih Nemci naštejo na stotine pri ljudskom štetji. Ravnotak kak so negda pri nas delali. Samo da jih to ne bo rešilo preganjalcov slovenstva; Slovenci bomo že ednok vsi združeni i te bomo pokazali sveti, ka smo. Vüpamo se i znamo, da je te den že ne daleč.

V vesi Toržeb na Horvatskom sta se mož i žena Katarina nikak ne mogla trpeti. Pred dvema letoma meseca aprila sta se svadila pri obedu. Mož je tak čemeren bio, da je vrgeo mesarski nož proti ženi ali k sreči jo je ne zadeo. Po obedu je pa ženska šla v klet, je vzela lopar i se je z njim tiho približala odzaja možü i ga tak močno vdarila prek po glavi,

da je včasü mro. Nato ga je z blagoslovenov vodov poškopila i zakopala za hižov. Za dva dni ga je pa razsekala i odnesla v vreči v potok. — Dugo so ne najšli sleda tomi dejanji, 27. aprila letos je pa prišeo k ženski žandar Haslaner, je držao v roki križ i pravo ženski: „Poglej tü svetoga Boga i povej istino.“ Ženska se je prestrašila: je vse povedala. Odpelali so jo v vozo.

Orjunci so strelili na Horvatskom v Novi Gradiški na čelnika horvackoga Sokola, Nikolaja Valtera. Po celöj državi zahtevlejo, da se Orjunci naj razpüstijo. Notranji minister je že pravo, da so Orjunci ne drügo kak razbojniške družbe.

Ptüjski gostilničar Ernest se je pelao z malin sinom i hlapcom v gorice. Gda so prišli do potoka Dravinja, je püsto na toj strani maloga sina, onjeva z hlapcom sta pa se štela pelati prek po globoköj vodi. Ali voda je bila tak močna, da je s seboj potegnola konje i kola. Vse se je vtopilo, samo gospodar i hlapec sta se rešila tak, ka sta se poprijala nekšega dreva, na šterom sta tri vüre sedela i kričala za pomoč, dokeč so jiva ne čüli i z vajatami vö potegnoli.

Svet.

V ednom meseci tri može. V Sarajevi je vzela nekša ženska moža, ali že za nekaj dni sta se ne jako razmila, je ženska vzela drügoga moža. Te prvi mož se je pa protio drügami, da ga buje. Zato je püsto ženo, šteta je toga vesela bila, ar je že tüdi toga ne mela rada i se je poročila z ednim tretjim. Ali zdaj so sodniji prekđani vsi trije može i žena.

Hipnotizem. V Velkom Bečkereki si je dala gospodičina od ciganičice proroküvati. Ciganka jo je pa hipnotizirala i i zapovedala gospodičini, naj prinese naprej vse svoje kinče i dragocenosti. I resan je to včinita. Ciganka je pa vse to lepo pobrala in ž njimi odišla. Kda je gospodična iz onevesti k sebi prišla, je ovadila žandaróm, ali ciganke je več nindri ne bilo.

Za 20 frankov je odao vnüka na Francoskom 80 let stari Pierze Courtelnac nekšemi cirkusi. Sodišče ga je zato obsodilo na 20 frankov kaštige.

Nazaj v kat. Cerkev je sprijeti župnik Dvoršak na Češkom, šteteroga so papa izobčili, ar je vodo češko narodno Cerkev, ar je spoznao svojo zmofo i se spreobrnö.

Človik z dvema ženoma. Kmet Ninkovič pri Sarajevi je dobo s svojov zakonskov ženov dvojčke. Meo je pa pri hiži šče lepo deklo, šteta njemi je pa porodila trojčke. Itak vsi vküp lepo živijo i se nikaj ne kregajo.

Domača politika.

Naša država ali bole povedano vodstvo naše države je komaj prišlo malo na bogše. Dugo smo bili brezi vlade. Či pa nega, što bi vodo i zapovidavao, pa je vsakše dobro življenje nemogoče. Kak smo že pisali, mamö novo vlado, v šteteroj so samo Srbi, samo od radikalne stranke. Po je za nas od edne strani dobro, ar so radikalci dosta bole naklonjeni avtonomiji kak demokratje i tak lejko vüpamo, da bomo prišli ka nede dugo, do avtonomije. Zdaj je skoro cela vlada odvisna od nas. V vladinöj stranki je menje kak polovica vseh poslancov. Vsi drügi so jako proti vladi, samo ravno Radičovi, Spahovi i naši poslanci so na pou za vlado na pou pa proti. Zato zdaj, či bo vlada štela dobro, jo bodo vsi tej podpirali i tak de nam dobro šlo. Či pa bo kaj takšega štela napraviti, ka bi bilo nam na kvar, po bodo skoro vsi proti i tak sama nikaj nemre. Takše stanje je za nas jako jako dobro.

Mi smo gotovi, da se bodo radikalci popunoma streznil i da bodo pristali na naše pogoje za avtonomijo i za spremenitev ustave. Znamo pa tüdi, da Slov. ljudska stranka nikdar ne bo zapüstila svoji lüdi, svojega predragoga njoj slovenskoga naroda. Tüdi smo Slovenci lejko srečni, da smo se zavüpali takšim lüdem, kak so voditeli Slovenske ljudske stranke ali kmečke zveze. Tej možje so dozđaj dosegnoli, da so ne prišli demokratje na vlado. Ar či bi se to zgodilo, bi bilo jaj nam. Zato jim moremo biti že za to hvaležni. Ovo drügo pa šče pride. Zdaj samo naši lüde, povejte, ka Vas teži, za kaj vas boli srce, ka vam dela ešče nevole i naši poslanci bodo gotovo vsakšemi pomagali, kelko se dá. Čüd pa itak naj nišče ne čaka. Vsakomi se naj dá Pravica. To včimo mi i prle ne bomo henjali, dokeč toga ne dosegnemo. Mi smo gotovi, da bomo dosegnoli svoje cile, šteti so: zadovoljstvo, sreča i bogše življenje ljudstva. Rabimo pa vašo pomoč, dobro lüstvo. I to pomöč nam date, či te se drüžili kmetje v kmečko zvezo obrtniki v Jugoslovansko obrtno zvezo, i delavci v krščansko delavsko zvezo. To so naša krščanska društva, v šterih naj bo združena cela našö Krajina. Što je znami, srečen bo, što pa je proti nam, si naj zapomni, da je s tem proti našöj lepi Krajini proti našemi lüstvi i proti samomi sebi. —

Svetovna politika.

Prišli smo do najmočnejši držav na sveti. Med temi stoji na tretjem mesti Francoska, ar so na prvom mesti Angleži i Amerikanci, od šterih šče sledkar. Znamo, da so Francozi bili zmagovalci v svetovnoj vojni. Posebno jako so čemerni bili na Nemce, štete so šteli vničiti tak, da se jim ne bi trbelo več bojati od njih. I to se jim je tüdi nekelko posrečilo ali ne popunoma. Navrgli so jim milijarde i milijarde, da bi jim naj plačali. Ar pa Nemci toga nemrejo pa tüdi neščejo napraviti, so jim Francozi zasedli velki deo nemške najbole bogate zemle. Zdaj so se Nemci malo omečili pa tüdi Francozi vidijo, da to tak nemre iti naprej; zato so od edne strani Nemci dali predlog, da bodo plačali za vojno odškodnino 30 milijard zlati, mark i to bodo izplačali do 1931. leta. Gda so Francozi to zvedili, so včasü povedali, da je to premalo, da prosijo več. Zato zdaj vsi: Francozi, Angleži i Belgijci pa tüdi Italijani se posvetüjajo, kakši odgovor bi dali Nemcom i ka vse bi zahtevali od nji. Kak se vidi, majo Francozi sami z Nemci preveč posla i na drügo nemajo časa misliti, posebno na vshod, na jütranje dežele ne, s šterimi pa pá Angleži majo jako dosta posla.

— Angleška je najprvejša dežela na sveti. Leži sama na morji, ne daleč od Francoskoga, či se pelam iz Francoskoga ali Nemškoga v Ameriko, Angleži majo po celom sveti dosta zemle v svoji rokah. Oni so najbole vučeni lüde na sveti. Včasi spoznajo, ka je za njih dobro i njim na hasek. Gdešte na sveti je kakša bogata država, tisto morejo oni pridobiti, prle so ne pri miri. Ar so Nemci ravno tak vučeni i močni bili i so se Angleži bojali, da bodo skoro šče pred nje prišli, so se Angleži zvezali s Francoskov i Amerikov. Gda so tak potukli Nemce, so jih prepüstili Francozom, da se naj z njimi mantrajo, oni so si pa poiskali novo državo, šteto ščejo za svojo vzeti, ar ma jako dosta petrolija, i to je Törska ali Türcüja.

VAPNO, CEMENT, DESKE, LATE, TRAVERZE i. t. d.

Črejp K 3—4.50, debeli cigeo K 1.80

se dobi najfalej pri

V. BRATINA, KRIŽEVCI pri LJUTOMERU.

Gospodarstvo.

Domači zavec.

Naj se vam ne vidi čudno, čí tudi od domačega zavra pišemo v novinah. Ar smo pa od edne strani vidili, da cilo v Ljubljani pišejo od te lepe živalice, od druge strani jo pa naši kmetje, posebno mladina preveč rada ma, smo se odločili, da tudi našemi dobromi domačemi lústvi napišemo nekaj od njega.

Včasí, gda smo travo brali v kukorci, ali žito kosili, ali smo samo tak šli po njivi, ali po senožati ali po logi, smo srečali po tri štiri, pa ešče več divji zavcov. Či pa zdaj idemo ravno tam, se čudujemo, da nindri nití ednoga nega. Kama so šli? Spostrelali so je. Pa to ne samo prinas, nego vsešerom je že malo divji zavcov. Meso od zavcov pa radi mamó, posebno gospoda ga rada kúpujejo. Kak napravimo zato lejko to, da bomo opet zavčeje meso jeli? Či mamó rejo domači zavcov. Pa ne samo zato mamó domače zavce, da ji sami pojemo, nego radi jih kúpujejo pšebno kopinarje, ar ji je lejko izvažati v druge dežele, odked dobimo za nje lepe peneze.

Pri nas v Slov. Krajini so lúdje preveč na gostó naseljeni. Nišče nebi rad šo po sveti inan kak v Ameriko. Ar pa ta zdaj nemrejo, se vsi tiščijo v tom koteki, šteri nemre hraniti telko lúdi. Vsi bi radi samo dosta zemle meli, ar misljó, da se samo iz zemle more živeti. Pa je dnesden dosta več vredna meštija, obrtniški stan. Či pa je že što kmet pa itak naj ne mrmra, da njemi je slabo, ar je vsakšemi lejko dobro, samo pomagati si naj zna. Kmet na priliko vsigdar več dosegne s pametnim gospodarstvom kak čí de vsigdar na njivi dregao. Posebno pa dobro nese živinoreja. Da se nišče ne bo izgúčavao, da nemre dosta krav, júnčov, kobil, svinj i drugi večji živali rediti, pa njemi pokažemo, da se tudi z malimi živali lejko opomore. Či dobró goji domače zavce, kokoši i perotnino sploh, lejko postane s tem jako bogat človik.

Pri nas majo navadno domače zavce po štalah međ govejov i konjskov živinov, gde se živijo od odpadkov sena. Dostakrat je viditi, kak ji deca plodijo po štali i ji vlačijo za vúha. To je vse ne dobro. Domače zavce móremó gojiti v svetlom levi ali ešče bogše, v klunjah, kištah (katrecah). Takše kletke za zavce so dobre iz stari lat, samo od edne strani naj bo stena iz trota, da je zavcom notri svetlo. Tudi nesmita biti vsikdar vkúp zavec i zavica, nego vsakši posebi. Vkúp se smeta pústiti samo telko časa, da se zaplodi. Zato je najbogše meti telko kletk, kelko stari zavci i zavcov. Zavica naj ma v ednom kóti klunje precí sena vkúp, da lejko napravi za mlade gnezdo. Mladi naj ostanejo pri starij od 4 do 5 tjeđnov, potem jih pa zaprimo posebi.

Pri reji zavcov móremo posebno paziti: klunje naj bodo 1 meter duge, 70 cm. visike i okolik pol metra šörke. Postavimo jih edno ober druge ali šče bogše edno poleg druge. Pri tom moremo skrbeti, da majo zavci vsikdar zadosta jesti i piti; posebno pa tudi, da gnojšnica vsigdar lepo odteče vün. Spoh more biti v klunjah velka čistoča. Ob drugim pazimo na to, da ji ne prijemamo vsigdar v rokah. Posebno pa moremo paziti, i to valá pri vsakšoj živali, tudi pri kobilah, kravah, svinjah i kokoših, da ne sme biti on tiste krvi kak ona.

Samca, njega moremo pri vsakšoj živali zbrati iz najbolje móčnih i velkih. Najbogše je, čí ga gde kúpimo; nigdar pa nesmi biti plemenjak od tiste matere zavice kak one, ar se tak zaplodijo i spokotijo samo mali, bole slabi zavčeki, šteri za par tjeđnov poginejo.

Pa tudi na to gledajmo, da mamó belgijsko fajto, čí ščemo rediti zavce za meso; čí pa bole za kože, kožuovino, mejmo srebrnobeale ali rjave i čarne zavce. Takšo kože krznarji radi kúpujejo. Kak vidite, zavec košta malo trúda, a lejko nam prinese lepe peneze za meso i kože. Posebno jako se spleča meti domače zavce na mali kmetijah, gde se dobi zadosta krme za nje, ar je zavec zadovolen z vsakšov travov i senom. Njegovo meso je pa dnesden tudi drago.

Vrednost penez. 1 Dolar 380 K., 1 francuski frank 26 K., 1 česka krona 11—11.64 naših kron, 1 italijanska lira 19 K., 1 dinar 50—53 vogrskih kron, 1 dinar 750—800 avstrijskih kron. Dinar je notirao v Čurhi dneva 6. maiúša 5.80, to je, da za naših 100 Din., dobimo 5.80 švicarski frankov.

Cene silja na novosadskoj (Ujvidék) borzi so bile prem. tjeđen sledeče: pšenica 1820 K., žito 1500 K., ječmen 1280 K., oves 1160 K., kukorica 1030 K. Na Vogrskom 1 meter pšenice stane 23 jezer koron.

Cena mesa: govedina kg. 88 K., teletina 100—104 K., svinjsko meso 140 K., mast 200 K.

Teštament ali kak moremo teštament delati.

Čí napravi zapústnik (betežnik) le ustmeni teštament, to je čí se nemre včasi dobiti pisca, te naj pove zapústnik v nazočnosti vseh treh svedokov svojo volo i naj tudi povej, da je to, ka je povedao, njegova zadnja vola. Svedoki si naj to do dobro zapomnijo, ar bodo po smrti zapústnika pozvani na sodnijo, da pod prisegov povejo to, ka so čúli od zapústnika. Dobro je, čí si eden ali drugi ali pa vsi trije svedoki napišejo to, ka i kak je zapústnik pravo, da ne pozabi. Ustmeni teštamenti so tudi te dobri, čí je nemogoče dobiti včasi takši treh svedokov, šteri bi znali pisati. Pri pisani teštamentih se more najme vsakši svedok svojeróčno podpisati i je ne zadosta, da bi napravila križec. Takši teštament, v šterom bi bio samo eden svedok ne podpisani nego podkrižani, je nevelaven.

Priporočamo písmene teštamente, ar je pravi i pravi zapis teštamenta zadostna svedočba za teštament i za njegovo vsebino; pri ustmeni teštamentih je pa potrebno ešče prinesiti svedočbe po svedokih, štera svedočba velajó le te, čí vsi trije svedoki pravijo vednako.

Pri písmeni teštamentih se naj pazi na to, čí zna zapústnik pisati, ali bar šteti ali ne. Čí zna čteti, je ne potrebno, da bi bili svedoki nazoči, ar zapústnik sam napoveduje pisci svojo zadnjo volo. Pisec napiše zapústnikovo volo ravno tak kak njemi je on pravo, kak je on gučao. Gda je zapis gotov, se pozoveta dva svedoka (ar je pisec sam lahko tretji svedok, čí le sme biti), čí pa pisec ne bi smeo biti svedok, pa pozove tri svedoke. Gda so vsi trije svedoki nazoči, te naj zapústnik vsem svedokom glasno pove, da to písmo vsebuje njegov teštament, i naj nato, sam podpiše ali podkriža teštament (čí ne zna ali nemre pisati), v nazočnosti vseh treh svedokov. Gda se je to napravilo, naj pisec ešče na piše sledeče:

„Pred podpisanimi pozvanimi svedoki je teštator N. N. povedao, da vsebuje to písmo njegovo zadnjo volo i ga je na to pred vsemi tremi svedoki svójeróčno podpisao (podkrižao).“ Zdaj se napiše ešče gde i gda se je to zapisalo i se podpišejo vsi trije svedoki, vsakši s svojov rokov, pod svojim imenom pa napišejo „svedok.“ Te podpis „svedok“ more svedok s svojov rokov napisati. Čí to ne napiše, je teštament nevelaven.

Čí pa zapústnik ne zna čteti, more eden svedok, ne pa pisec teštamenta, v nazočnosti drugi dveh svedokov prečteti celo písmo teštamenta zapústniki. Gda te svedok glasno čte teštament, moreta drugiva dva svedoka tiho z njim čteti teštament, da pazita, čí on dobro čte, čí je resan tak zapisano. Gda je teštament prečteo, more zapústnik pred vsemi svedoki potrditi, da odgovarja zapis njegovoj zadnjoj voli i more s svojov rokov napraviti odspodi znamenje (križec). Eden svedok pridene k tomi znamenji (križeci) ime zapústnikovo i se podpiše, pod svojim imenom pa napiše, „svedok.“ Nato se podpišeta ešče drugiva dva svedoka, pod imenom pa „svedok.“

Čí zapústnik ne zna čteti, je písmeni teštament etakši;

Teštament.

Mihal Perdigal iz Dokležovja je pozvao podpisane tri svedoke:

- 1). Franca Smej iz Izakovec, šteri je pisec toga teštamenta;
- 2). Jürja Podržaj iz Dokležovja;
- 3). Antona Konter iz Dokležovja, da jim napove i da se napiše njegova zadnja vola. Zapústnik izjavi nato določno, resno i premišleno, brez sile, brez vkanjenja:

„Moj sin Jožef naj dobi vso mojo gibajočo i negibajočo vrednost. On naj prepústi hčeri Antoniji njivo „Strmec“ i pašnik „Pod rakitjem“, drugi hčeri Tereziji pa naj izplača 10,000 koron, čti: desetjezero koron. Sina Andraša sem dedno že odpravo (vóplačao). Moja žena Ana ma do smrtno stanúvanje, hrano, obleko, obúteo i podvoritev.“

Te zapis prečteo zapústniki Jürji Podržaj, Franc Smej i Antón Konter pa sta ga z njim prečtela. Zapústnik potrdi v nazočnosti vseh treh svedokov, da je zapis zapisan po njegovoj voli, da vsebuje njegovo zadnjo volo i ga s svojov rokov podkriža.

V Dokležovji, dne 4. maja 1923.

† Mihal Perdigal, podpisao Franc Smej svedok. Jürji Podržaj, svedok. Anton Konter, svedok.

Pošta.

A. Ščapa Mesarič Jožefa, Vogrinčič Franca vojaka starišom Bakovci. Vaši sinovje nam pišejo, ka so ešče nej domo púščeni. Dajte njim na znanje odgovor ministra našima g. poslancoma, šteri je objavljen v Novinah 29. aprila. Naši poslanci svojo dužnost spunijo,

„prosijo,“ več pa ne morejo. Odredbe da vó vojni minister. Če naša stranka ne bi prosila za njé, ni tej ne bi bili púščeni domo, ki so že. Zanesite se ne delo naših poslancov, keliko je v njúvih móčih, bodo napravili. Ana Pančor, Korovci 52. Naznanite nam, kakša kasa je bila na Cankovi. Mi delamo za to, da bi se vse posojilnice rešile, ali od cankovske smo ešče dozdej nikših računov nej dobili. To je delo vodstva. — Kolmanko J. Večeslavci. Zvone brez carine ne pústi zakon v našo državo. Predlani še šlo do sred leta od tisti mao nej, ar delajo že domače fabrike. — Tivadar Aga, Lipa. Obrnite se na urad zaščite dece v Lendavo. Tam Vam povejo, če so Vam mogoči dati kaj podpore. Odgovor urada nam naznanite. — St. Šömen. Čentiba. Vašo prošnjo smo s priporočilom poslali naprej. — Lukač A. Gradišče. Za volo vojnih vdovic naj piše župan v Ljubljano na invalidski odsek, od tistec dobi odgovor.

Razpis natečaja za gradbena dela — nove cèrke v Veliki Polani.

Na Risalski ponedlek popoldne ob 2 uri (21. maj) bodo na licu mesta v podjetje oddána gradbena dela za novo cèrkev u V. Polani in sicer 1) zemljiška (temeljna), betonska, 3) zidarska, 4) železobetonska, 5) tesarska in 6) strešna — pokrivna dela. — Načrti in pogoji bodo od 9 ure povedanega dneva na v pogled V. Polani v šoli, kde interesenti tudi dobijo potrebna pojasnila.

Naznanje

vsem onim, šteri se spravljajo k zidi, prle kak bi si prskrbeli, Cement, Vapno, Železne nosilce, (Traverse) Okove (Spolarijo) in Štedilnike (Sparherde)

naj se obrnejo k meni, nadale priporočam: Dobropoznate moje specijalne Garantierane kose, vsakovrstno orodje (škér) za les pa za železo obdelavati. Jako točna in poštena podvorba.

Trgovina z železom

Jožef Toplak prle Marton Kálmán
Dolnja Lendava, Glavna ulica 67.

Najbogši

Portlandcement,
Papir za streho pokrivati,
Izolirpapir za zid,
Beton za pivnice proti vodi,
Superfosfat (mütrágya),
Šteinkol,
Vogelje za kovače
Drva vsake vrste

se po dnevnoj ceni dobi pri

CZIPOTH VIKTORI

trgovina z lesom, drvami in premogom
MURSKA SOBOTA, Prekmurje.

JOŽEF NEŠKUDLA v Cic. — Jablom n/Orl, česka ustanovljeno l. 1810. pošilja v predbroj kakovosti vse cerkvene obleke, kazule, pluviale, dalmatike, antipendije, cerkvene bandere, društvene zastave predvsem orlovske, kelihe, ciborije, monštrance i vse posode iz kovine. Stare obleke se umetno i fal popravijo. Kelih se za cenó od 800 Din. naprej pozlatijo. Vse reči se bodo brez carine dopošiljale. Za celo Jugoslavijo je zastopstvo pri:
JAROSLAV NEŠKUDLA,
Ljubljana, Sv. Petra cesta 25.

NEMECZ JANOŠ

BAUTOŠ

v MURSKOJ SOBOTI

odáva

vsefelé železo,

obijanje za rame,

glazojno.

Mašine

za šivanje, sejanje, slamorezanje pa tudi za mlatiti po niskoj cejni.